

2.4. Omkostninger

Efter lovforslaget skal institutterne gennemføre pengeoverførsler med det fulde beløb, medmindre afsenderen udtrykkeligt har aftalt med sit institut, at omkostningerne i forbindelse med overførslen helt eller delvis skal afholdes af modtageren. Dette indebærer, at medmindre andet er udtrykkeligt aftalt, må institutterne ikke foretage fradrag af nogen art i det overførte beløb.

Afsenders institut afregner herefter selvstændigt med eventuelle formidlende institutter samt modtagers institut.

Foretages uberettiget fradrag i overførselsbeløbet og stilles det uberettiget fradragne beløb ikke til rådighed for kunden inden for den gældende frist, vil der foreligge forsinkelse for den del af beløbet, som det uberettigede fradrag udgør.

Hvis et institut uberettiget foretager fradrag i overførselsbeløbet, skal det pågældende institut uden fradrag af nogen art og for egen regning stille det fradragne beløb til rådighed for modtager eller - hvis afsender kræver det - for afsender. Forpligtelsen påhviler afsenders institut, hvis instituttet selv eller et formidlende institut har foretaget uberettigede fradrag. Det formidlende institut skal i givet fald overføre beløbet til afsenders institut, eller hvis afsenders institut kræver det, til modtager. Tilsvarende skal modtagers institut betale uberettigede fradrag til modtager.

Lovforslagets regler om omkostninger findes i §§ 10-12.

2.5. Tilbagebetalingspligt

I lovforslaget fastsættes regler om institutternes pligt til at tilbagebetale overførte beløb, som ikke er kommet frem til modtageren.

Tilbagebetalingspligten er i direktivet begrænset til beløb op til modværdien af 12.500 Euro, idet de enkelte medlemsstaters almindelige erstatningsregler i øvrigt finder anvendelse.

Tilbagebetalingspligten påhviler som udgangspunkt afsenders institut, der skal betale beløbet til afsender. Udover selve beløbet skal instituttet betale rente heraf. Endvidere skal instituttet tilbagebetale de gebyrer, som afsenderen har betalt i forbindelse med pengeoverførslen.

Skyldes den manglende eller ufuldstændige udførelse af pengeoverførslen, at et formidlende institut - der er valgt af modtagerens institut - ikke har gennemført ordren, skal modtagerens institut dog i stedet udbetale det manglende beløb til modtageren.

Et formidlende institut, som har accepteret en ordre om en pengeoverførsel, skal, hvis beløbet ikke kom-

mer frem til modtagers institut, tilbagebetale beløbet til det institut, der afgav ordren om overførslen.

Dette gælder dog ikke, hvis den ufuldstændige udførelse skyldes, at det pågældende institut har givet fejlagtige eller ufuldstændige instrukser. Det formidlende institut skal i så fald bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale beløbet. Omfanget af denne forpligtelse vil bero på en konkret vurdering af institutternes muligheder i den enkelte situation.

Institutternes tilbagebetalingspligt gælder ikke, hvis der foreligger egen skyld hos afsender, herunder hvis et formidlende institut, der er valgt af afsender, ikke har udført ordren. Af bevismæssige årsager foreslås en regel, hvorefter et formidlende institut anses som valgt af afsender, hvis dette skriftligt fremgår af aftalen mellem afsender og afsenders institut. I så fald skal alle de medvirkende institutter bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale overførselsbeløbet. Såfremt beløbet tilvejebringes af instituttet, skal dette tilbagebetales fuldt ud. Beløbsgrænsen på op til modværdien af 12.500 Euro gælder således ikke i disse tilfælde.

Der henvises til lovforslagets §§ 13-16.

2.6. Force majeure

Lovforslagets § 17 indeholder en regel om force majeure, som fritager institutterne for deres forpligtelser efter lovens bestemmelser, hvis betingelserne for reglens anvendelse er opfyldt.

2.7. Klageadgang

Efter direktivet skal medlemsstaterne sørge for, at der findes fyldestgørende og effektive klageprocedurer, så vidt muligt på grundlag af eksisterende procedurer, til bilæggelse af eventuelle tvister mellem en afsender og dennes institut eller mellem en modtager og dennes institut.

Sådanne sager kan indbringes for domstolene. Desuden kan pengeinstitutankenævnet behandle klager over danske pengeinstitutter, danske pengeinstitutters herværende datterselskaber, danske filialer af udenlandske institutter samt udenlandske filialer af danske pengeinstitutter (men ikke udenlandske datterselskaber), vedrørende et privat kundeforhold. Erhvervsdrivende kan ligeledes klage, såfremt sagen ikke adskiller sig væsentligt fra klager vedrørende private kundeforhold.

3. Høring

Lovforslaget har været til høring hos følgende myndigheder og organisationer: